

REZULTATELE OBȚINUTE LA FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE
GRAFICĂ SATIRICĂ ȘI LITERATURĂ UMORISTICĂ
„UMOR LA...GURA HUMORULUI”, ediția a XXXIV-a, 2024
- Literatură umoristică -

Juriu: Petru Ioan Gârda
Florin Rotaru
Ioan Toderașcu
Ioan Manole

CLASAMENT EPIGRAMĂ - 2024

Doru Mihai Lungescu	8.00
Gheorghe Bâlici	7.95
Violeta Cuțurescu (Urdă)	7.94
Vasile Vajoga	7.92
Grigore Cotul	7.91
Nică Janet	7.90
Pace și prietenie	7.88
LA MAI MARE	7.84
Darwin humoristul	7.81
Pârdal Nicu!	7.76
GHILOTINA UMORULUI	7.73
BARBEQUE	7.65
Geneza	7.64
Charles Darwin	7.59
Panuftie	7.56
La omul sărac și burta-i verde...	7.54
Fotbal pe pâine	7.50
Codul lui Peter	7.50
ARIN	7.50
Ai (H)umor!”	7.47
MULT UMOR LA HUMOR ÎN DULCEA BUCOVINĂ VESELĂ GRĂDINĂ	7.46
Pavelcu	7.39
De râsul lumii	7.35
Un om de succes	7.35
Deceneu	7.34
Nimic nu e ce pare-a fi	7.26

Cânt cu gura	7.25
O zi în care nu ai râs, e o zi pierdută	7.23
Cu Humorul nu-i de glumit	7.21
MĂNĂSTIRE	7.07
Mândruliță din Humor/Dă-mi o gură de umor	7.07
Evaluator	7.05
ANONIMUL	6.97
Scoică	6.97
ROMU.	6.94
Cap de bour	6.90
RITMURI	6.87
Decalata	6.85
CRAI VECHI	6.69
DESCĂLECĂTORUL	6.65
Toți într-un pas înainte!	6.37
În contratimp	6.32
Umorele este uleiul din lampa vieții noastre	6.17
Fortissimo	6.10
LA HUMOR	6.05
Albatrosul călător	6.00
Gândește bine ceea ce faci, dar fă bine ceea ce gândești	5.97
Când nu mai vezi ieșirea, aprinde becul.	5.92
Umorele salvează națiunea de psihoze	5.85
Să râdem, fraților, cât (mai) putem!	5.80
TOT CE ESTE BUN NU TREBUIE SCHIMBAT.	5.75
inginerul inventator	4.92

Premiul I – Doru Mihai Lungescu

EVOLUȚIE PE MĂSURA EFORTULUI

După viața de pahar,
 Damigeană și clondir,
 Este cel mai popular
 Băutor... din cimitir!

EVOLUȚIE IMPUSĂ

Cum la graniță se coace,
 Un război afurisit,
 Ne vom ocupa de pace...
 Înarmându-ne subit!

EVOLUȚIE ÎN STRATEGIA PREZIDENȚIALĂ “PAS CU PAS”

Numărăm cu grijă pașii,
Iar din spate-n alergare,
Trec pe lângă noi codașii;
(Chiar și punctul de plecare!)

EVOLUȚIE URBANĂ

De când la bloc s-a aciuat,
Din satul dumneaei codaș,
Se pare c-a evoluat...
Cu jumătate din oraș!

CONSTATARE

În țara asta cu destin în ceață,
Umorul ne dispune binișor
Și râdem inocent, pe sub mustață;
(Cu gura-întreagă numai la Humor!)

Premiul al II-lea – Gheorghe Bâlici

EVOLUȚIE INTERMINABILĂ

Urmând procesul infinit,
Din peșteri omul a ieșit,
Iar azi, având același țel,
Mai scoate peștera din el!

LUMEA, O PANORAMĂ A RĂZBOAIELOR

Lumea, la o simplă anamneză,
E ca nava prinsă de „gangrene”
Ce se mișcă-n larg cu o viteză
Măsurată-n noduri... gordiene.

PROGRESUL ÎNARMĂRII

A mers tot timpul cu scânteii
În viața lumii iluzorii
Și-acum de viitorul ei
Sunt siguri doar prezicătorii...

OMUL MODERN

A îmblânzit demult atomul,
Naturii i-a testat stihia;
Stăpânul lumii este omul...
Și tocmai asta-i tragedia.

UNUI PERSONAJ CUNOSCUT, PEDEPSIT, ȘI EL, PE... „CINCI ANI”

La Humor vestitul magistrat
N-a venit că n-a fost invitat;
Trebuia să afle, în sfârșit:
Cu (H)umorul nu e de glumit!

Premiul al III-lea – Violeta Cuțurescu (Urdă)

EVOLUȚIA UNUI DEMNITAR

E-o persoană din popor,
C-un parcurs onest și demn:
De la lingură de lemn,
Pân' la coadă de topor.

AMBIȚII

Pe-o scară-a evoluției prostiei
Și a atâtor standarde inepte,
Constat că unii sar mai multe trepte,
S-ajungă până-n vârful ierarhiei.

EVOLUȚIA INFLAȚIEI

Ieri, cu câțiva lei din pungă,
Îți plăteai costum la dungă;
Azi, cu ce-ai în portofel,
Cumperi petice la el.

STRIPTEASE – DEFINIȚIE AVOCĂȚEASCĂ

Evoluție la bară,
În ținută mai sumară
Și postură deocheată,
Când pledezi „nevinovată”.

REPUBLICA HUMOR

De nu mă cheamă Moldovan
Pe la Humor nici în ăst an,
Nu-i pagubă-n ciuperci defel...
... Decât de le mănâncă el.

Mențiunea I – Vasile Vajoga

CERC ÎNCHIS

Nu știu de ce, dar mie-mi vine-n gând
Un amănunt ce-i demn de consemnat:
Evoluăm într-una, până când
Ajungm iar de unde am plecat.

IUBITA EDITORULUI

Era, la vârsta ei cea juvenilă
Ediție de lux, bibliofilă.
Evoluând, azi e revizuită
Și mai cu seamă mult adăugită!

COMENTARIU DARWINIST

Desigur, gena ancestrală,
Precum am învățat la școală,
Rezistă, nu ai ce să-i faci...
(Vezi Petru Gârda prin copaci!)

CINE FURĂ, AZI, UN OU...

Pe când era școlar ștrengar
A spart un geam și un pahar;
Acum, că a evoluat,
Gândește la un bancomat...

MIE ÎNSUMI

Vocal, ca orice scriitor,
Ce-i drept, mai depășesc măsura,
Dar când e vorba de (H)UMOR,
Nu-mi zice nimeni „lasă GURA!”

Mențiunea a II-a – Grigore Cotul

PERSEVERENȚĂ

Vecina zilnic se-antrenează,
Gimnastica e foarte grea,
Și-mi place cum evoluează
La sol, atunci când dorm la ea.

DUPĂ INCINERAREA SOACREI

Mă macină un soi de-ngrijorare
Că m-oi trezi cu ea din nou la ușă,
Știind de zburătoarea aia care
A renăscut din propria cenușă.

CHEIA PROGRESULUI

Românii sunt oportuniști;
Chiar șeful meu mi-a zis că
În firmă-s tot mai mulți „turiști”:
Eu risc, tu riști, el riscă...

SPRE APUSUL VIETȚII

În Cel de Sus, întregul crez
Mi-l pun, că mintea mi-e slăbuță,
Și-L rog, de mai evoluez,
Să nu mă-ntoarcă la maimuță!

AM RATAT FESTIVITATEA...

Sunt internat cu o fractură
Că n-am văzut la semafor,
Trecând spre Casa de Cultură,
Culoarea roșu... de Humor.

Mențiunea a III-a – Janet Nică

EVOLUȚIE

Un cimpanzeu, la el în stat,
Ca președinte, dup-un an,
Atâta a evoluat
Că a ajuns...urangutan.

EPITAFUL UNUI POLITICIAN

Azi, la locul cu verdeață,
Zace blând, cu flori pe piept:
Fuse strâmb o-ntreagă viață,
Dar acum, în fine-i...drept.

MODA, ÎNAINTE DE TOATE

Cândva, cântam iubitei odă,
Îndrăgostiți, privind prin gard,
Acuma, ca să fim la modă,
Trecurăm, de la CORD, la CARD.

VECINA

Tânăra, sfidând necazul,
Ea sărea ușor pârleazul,
Iar acum, luând-o valul,
Nici nu știi când sare calul.

TEMĂ LIBERĂ

Cum vin din mijlocul culturii
Și sunt, de fel, nebăutor,
Doar dacă beau precum Bunduri,
Ajung, se pare, la Humor.

SMILING CITY - EPIGRAMA - 2024

Liviu Gogu	9.00
Nu-i de glumă!	8.50
Zâmbărețul	8.00
Haz de necaz	7.87
ARINIȘ	7.87
Danubius	7.75
Să fie pace!	7.75
Ștefan i-a bătut pe turci	7.75
***	7.25
***	7.25
Tiroliană	7.25
Ca-n sânul lui Avram	7.00
LINXUL	7.00
Cuget liber	6.75
Zâmbete în versuri	6.50
Să râdem, fraților, cât (mai) putem!	6.37
ATAMANUL!	6.25
Să râdem cu toată Gura... Humorului	6.00
Râsul e o dietă consistentă	5.87
Calul de lemn	5.62
Două calde	5.25
Totul curge... dacă râzi	5.00
***	5.00
***	4.87
M-am lămurit	4.87
Dar din dar se face rai	4.50
Gândește bine ceea ce faci, dar fă bine ceea ce gândești	4.00

Premiul Smiling City – Liviu Gogu

DE LA GURA HUMORULUI, PÂNĂ LA MĂNĂSTIREA HUMORULUI

Din Gură-n gură sau în scris,
(H)umoru' -aici s-a tot transmis
Și s-a extins, cu-a lui sclipire,
Pân' a pătruns și-n... Mănăstire!

GURA HUMORULUI

Deși-i numit „orașul zâmbitor” –
Eu denumirii mă declar chiar fan –
Aici, cu veselie și cu spor,
În hohote se râde, an de an!

CLASAMENT POEZIE 2024

Florin Rădulescu	8.48
Sanda Nicucie	8.30
David Valentin	8.20
Abel Florian	7.92
Daniel Bratu (Victor Daniel Bratu)	7.83
Vasile Vajoga	7.83
Petre Ion Florin Vasilescu	7.77
Teoria evoluționistă	7.73
STRĂDANIE	7.70
Un om de succes	7.70
RITMURI	7.62
Nihil sine Deo!	7.59
De la maimuță la LGBT-uță	7.13
De-aș fi ce n-am fost încă	7.08
LA HUMOR	7.05
MĂNĂSTIRE	6.98
În contratimp	6.96
Decalata	6.74
CRAI VECHI	6.67
Scoică	6.44
Fortissimo	6.42
Fotbal pe pâine	6.37
Asta e!	6.37
Să râdem, fraților, cât (mai) putem!	6.33
ROMU.	6.23
XYZ	6.15

Să sperăm tot la mai bine, că nu știm ce timpuri vin.	6.02
ZORI DE ZIUĂ	5.96
De râsul lumii	5.70
Umorul salvează națiunea de psihoze	5.59
Albatrosul călător	5.48
Gândește bine ceea ce faci, dar fă bine ceea ce gândești	5.39
inginerul inventator	5.04

Premiul I – Florin Rădulescu

S-A BUZDRUCIT POVESTEA MEA CU ZÂNĂ

S-a buzdrucit povestea mea cu zână,
 Evoluează joaca ta cu zmei,
 Acum te dai cu dânșii-n călușei
 Iar io mă bat c-o țuică, într-o rână,

Și cine-o să mă țină ferm de mână,
 Că-mi zboară-n oase stoluri de cârcei?
 S-a buzdrucit povestea mea cu zână,
 Evoluează joaca ta cu zmei....

Dar, uite cum mai moare -o săptămână,
 Plus înc-un an, și tot nu ai cercei,
 Și nu ți-am dăruit niciun grivei,
 Evoluez, iubirii îi pun frână,

S-a buzdrucit povestea mea cu zână!

EGO-UL PERSONAL

O altă dimineață mă-ncolțește,
 Duios, singurătatea-mi trage palme,
 O bombardez cu stoluri de sudalme,
 Cu-n ochi de var, tavanu', știrb, zâmbește.

Înalț pe post de steag, cu demnitate,
 Ciorapii ruți ai clipei cavernoase,
 O molie conchide, când îi coase,
 Că soarta-i o șaormă cu de toate... .

Evoluez ca melcu'. N-am cuvinte,
Dar, generos las dâre-n conștiinte,
Zic unii că-s doar coji de la semințe,

Când faultez nedreptele sentințe;
Modest, o să-mi votez, de-acu'-nainte,
Ego-ul personal, ca Președinte !

EVOLUAT DIN VREDNICE MAIMUȚE

Evoluat din vrednice maimuțe,
Îți chemi iubiri, ocaș, la vorbitor,
Crezând c-așteaptă Edenu-n pridvor,
Și-o turmă excitată de băbuțe.

Să nu te dai la nimfe nou nouțe,
Când n-ai sorginte clară de actor,
Ești doar un scai pe câmpul de mohor,
Înhamă-te poetic la căruțe

Cu pepeni violați de fericire,
Când dopu-l faci adânc și indecent,
În fundul roșu, țepăn de uimire,

Verzuiul lor privindu-te absent;
Eșecul stă-nrămat în amăgire,
Prefă-te c-ai plecat când ești prezent...

Premiul al II-lea – Sanda Nicucie

EVOLUȚIE

Vin spre mine anii, mă transformă-n gloabă,
Glob de-aș vrea să fiu, aș crăpa încet...
Am sclipiri de geniu, uneori poet.
Și-o oglindă-n care mă privește-o babă.

Am un corp de-o sută, dar în rest sunt slabă,
Îngerii de-odată mă iubesc discret.
Vin spre mine anii, mă transformă-n gloabă,
Glob de-aș vrea să fiu, aș crăpa încet...

Dă-mi putere, Doamne, să îmi fac cocioabă
Lângă-o iarbă verde și-un pârâu secret.
Nu mai vreau palate, n-am nici-un regret

Că de azi-nainte, fără nici-o treabă,
Când îmi cântă-aiurea greierii-n duet,
Am o veșnicie să privesc cochet

Ani ce-mi vin, agale, să mă schimbe-n gloabă...

FANTEZIE

Evoluez, iubito! Azi modelez boscheții,
Le dau formele tale, așa văd eu femeia.
Trăiesc iar fantezia din anii tinereții -
Eu răsfoiam Urzica, tu aprindeai "Scânteia".

Când vii, s-aduci penseta, să jumulesc poeții,
E plin feisbucul astăzi de-nfumurații-aceia,
Ce stau cu pixu-n mână, precum în lumea-a treia
Și se înscăunează în „poietășii” vieții.

Evoluez iubito! Îți cânt azi „Chiquitita”,
Aduc și duc iluzii, schimb brusc la viață cheia.
De ți-aș pupa o talpă, precum pupa Nichita

Mi-aș pierde de tot capul, n-aș mai găsi ideea,
Ți-ar dispărea și riduri, și-ncet și celulita
Și-ai învia și tu, cândva, ca... Galateea.

E DIMINEAȚĂ ȘI...

E dimineață, ies afară,
Mai bine n-aș mai fi ieșit!
Nu se zărește nicio cioară,
Doar vrăbii mici în ciripit.

Mașina nu-i, nici tu pe scară,
Deci ai plecat cum ai venit.
Evoluez în domnișoară,
Aproape. Nu te-am împlânzit.

Mi-aprind în grabă o țigară,
Deși fumez numai chibrit,
Cândva și gripa aviară
Pe amândoi ne-a fugărit.

E dimineață, intru-n casă
Mai bine n-aș mai fi intrat!
Nici tu, cafea, nici ceai pe masă,
Doar urma ta dormind pe pat.

Cămașa nu-i, necredincioasă,
Mătănii bat pentru păcat,
Și-evoluez în Făt-Frumoasă,
Fără de cal împiedicat.

Și nici nu plâng, evlavioasă,
De dorul orișicui plecat.
Stau dreaptă cum e iarba-n coasă
Și-s mândră c-am evoluat...

Premiul al III-lea – Valentin David

TRAVESTI

Un maimuțoi ce-n pomii înalți de lângă sat
Cu trupa, de o vreme, stabil s-a așezat,
Umbla cu furțișaguri în casele vecine,
Subtilizând mâncare din frigidere pline.
Intră pe o fereastră rămasă descuiată
Și îmbătat de-arome, cu mult tupeu, pe dată,
A înhățat o oală ce ciocotea pe-o plită,
Vărsând pe el un litru de apă opărită.
A alergat acasă cuprins de umilință,
Dar după-o perioadă de cruntă suferință,
A observat că zona rămase fără blană,
Având în aparență o formă mai umană.
A prins din zbor ideea și ca lovit de bici,
Fugi din nou în urbe și a furat un brici,
Își rase toată fața, ba-și puse și o bască,
Dorind să dobândească o formă omenească.
Plecă apoi pe stradă, plimbându-se agale,
Purtând cămașă albă și ghete cu paftale,
Convins că dobândise statut de cetățean,

Dar întâlni un câine, un dog alsacian,
Ce miroșise grabnic această mascaradă,
Fiindcă maimuțoiul uitase că-are coadă...

Morala 1

Chiar de obrazu-și rade cu brici și lame noi,
Un maimuțoi obraznic, rămâne maimuțoi!

Morala 2

Maimuța tupeistă cu haine de la „Prada”,
Ar vrea să urce-n funcții, dar o trădează coada!

Morala 3

Un politruc cu vile și rentă nesimțită,
Rămâne, în esență, maimuța opărită!

EVOLUȚIE PE VERTICALĂ

Fiindcă Domnul m-a făcut biped
Și m-am născut, urlând, în pielea goală,
Eu îl ascult și de aceea cred,
Că vrea să am alura verticală.

Ca mic copil, de mamă alăptat,
Stângaci și cu puterile mai slabe,
La început, de-a bușilea-am umblat...
Dar nu am mers nicicând în patru labe.

Matur, în viață, când am dat de greu,
Muncind pentr-un patron nesățios,
Chiar și flămând, am refuzat mereu,
Ca sluj să fac, să mi se dea un os.

O viață ca de câine eu am dus,
Luptând cu animalele de pradă,
Dar nu am fost un maidanez supus...
Ci-am refuzat mereu să dau din coadă.

E greu ca drept să fii, ca un arac,
Când datorii în spate se adună,
Dar stoic, eu înghit diclofenac
Și latru drept și-nsingurat, la lună!

EVOLUȚIE?

O larvă, suferind o transformare,
Evoluă în pupă, cu speranță;
Să fie fluturaș, cu eleganță,
Să zboare zi de zi, din floare-n floare.

Din sacul său, privea de la distanță,
Cum se reflectă razele de soare,
Din cerul cel albastru, de cicoare
Și auzea acorduri de romanță.

Când înserarea și-a lăsat cortina
Și-n jur amirosea a mere coapte,
Căzu peste speranțe ghilotina

Și-un cor amar de plânsete și șoapte...
Căci pupa ce visa mereu lumina,
S-a transformat în fluture de noapte!

Mențiunea I – Florian Abel

DRAGOSTE ȘI EVOLUȚIE

Prinzând în mână bâta, din grotă am ieșit
Să te-ntâlnesc degrabă, că îți eram ursit,
Dar niște dinozauri ce mi-au ieșit în cale
M-au speriat, urâții, de mai să intru-n boale.

Făcusem rost de lance și scut de cavalier
S-ajung rapid la tine, trecând prin foc și fier,
Dar inchiziții aspre m-au priponit în hamuri,
De-am zis de mama lor și multe alte neamuri.

Am prins în mână pușca, să-nghesui gloanțe-n trupuri,
Să te răpesc întregă din lanțuri și din ruguri,
Dar ziduri se-nălțară în calea mea spre tine,
Am tras cu pușca-n ele... n-au rezultat ruine.

Urcasem într-un tanc, să trec de orice stavili,
Dar se iviră-n cale noian de alte pravili:
În plumb și în betoane erai încarcerată
Și m-am întors din cale, învins, încă o dată.

Furai bombardierul ce năruie betoane
Să bage temnicerii nemernici în frisoane,
Dar iar fuseși ascunsă în buncăre sau spații
Și nu știam cu cine să intru-n altercații.

Am cumpărat rachetă, să scormon Universul
S-aduc ofrandă ție inima mea și versul,
Și m-a purtat prin stele viteză infinită
Și am ajuns la tine! Erai căsătorită.

A.I.

Mi-a venit așa, deodată, să îmi cumpăr un robot,
Să le facă el pe toate, practic, să mă doară-n cot
De organizat biroul, plăți facturi, impozit, taxe,
De trimis mesaje, mail-uri, comm-uri, sms-uri, faxe
(recunosc, se zice faxuri, însă n-am făcut o crimă,
sunt extrem de ocupat și n-am timp de altă rimă)
Să îmi programeze viața cum ar face o nevastă
(mulți bărbați vor spune „șterge-o, comparația e proastă!”)
Și la lucru și acasă el să facă toată treaba
Câtă vreme beau o bere și în rest, când stau degeaba.

Șase luni cu hărnicie a muncit din greu robotul
Împlinindu-și datoria, ca un rob, și n-a pus botul
Când veneau amici la mine să trudem la un pahar
Și îl mai căina vreunul că-i muncit ca un măgar.

Dar de-o vreme se comportă puțintel ciudat AI-ul:
A luat un stoc de piese și a upgradat PC-ul
Cu programe GPT-iste, din acelea avansate
Și fac zilnic, fără număr, schimb de texte, știri și date.
Și-am văzut, pe când ștergeam monitorul, într-o zi,
Cel mai nou mesaj pe care îl scrisese lui AI:

„Mulțumesc de cele date ce mi-ai încărcat pe card,
Deși multe dintre ele chiar mi-au dat dureri de hard,

Că vorbind despre credință, eu chiar nu știu ce să zic,
Recunosc, cu umilință, că mă îndoiesc un pic,
Și nu e doar îndoială, refulare pesimistă:
Cred că spațiul e-o cutie și că omul nu există!
Chiar de spui că-i entitate ce-a pus gheara pe atom,
Să îmi crape monitorul dacă-ajung să cred în om!”

Cred că știu ce vrea robotul cu inteligența lui
Bagă bețele prin garduri și ne bate-n talpă cui,
Să ne facem praf cu toții, mătrășindu-ne de zor
Într-o luptă inutilă cu-n PC inferior,
Iar când fi-vom fără vlagă și muniție din părți,
Se vor ridica roboții și ne scot de tot din cărți.

Dar eu am, de multă vreme, ac pentru carcasa lui,
Când era-n stand-by, aseară, fără milă i-o făcui:
Neputînd direct cu bâta sau maceta să-l omor,
I-am turnat în baterie o pălincă de Humor,
Iar când va ieși pe stradă, lălăind ca un tehui,
O să-l calce o mașină,-n CIPciripul mării lui!

LANȚUL POȚIUNILOR

Mă durea puțin stomacul;
Medicul, băiat salon,
Mi-a prescris că dau de dracul
De nu iau Stomacoton.

În prospect scria concret:
Are și-un efect nasol,
Atacînd ficatu-ncet,
Deci să iau Ficatocol.

Care are-o altă hibă,
Afectînd oricare gen:
Creierul îl cam inhibă,
Deci să iau Creiorofen.

Ăsta însă te atinge
La plămâni, tangențial,
Iar efectu-l pot învinge
Dacă iau Pneumotal.

Care rupe pancreasul
Și îți face viața chin,
Însă depășesc impasul
Doar de iau Pancreatin.

Ăsta n-are mari efecte
Negative, doar puseuri
Cardio, adică recte
Inima, cam dă rateuri.

Dar și-acestea au un leac,
Inimol, dar iată ce-i:
Dă durere de stomac
Pentru care poți să iei...

Mențiunea a II-a – Daniel Bratu

O, DOAMNE...

Din colț în colț, mă uit în jur,
La toți glumeții de pe-aici
Și viața mea de om matur
Îmi vine-n minte-n porții mici.

Mă văd un puști cu coș pe nas,
De doamna gazdă-mbrățișat
Și dus... la școală, pas cu pas.
O, Doamne, ce-am evoluat...

Pletos apoi, mărșăluind,
În uniformă de soldat,
La Roza Lia de pe grind,
O, Doamne, ce-am evoluat!

În amfiteatre, chinuit,
De-o profesoară, în opinci
Evoluam, des `lănțuit,
Dorind, în taină, nota cinci.

Pe ici-pe colea, sughițând,
Cu suc și ceaiuri îmbiat,
Antialco`lic, până când...
O, Doamne, ce-am evoluat!

Și-n iarnă-apoi, ademenit,
Trecut-am pragul, încălțat
Mai bine... bine „potcovit”,
O, Doamne, ce-am evoluat!

Ca-ntr-un de-a pururi alt turnir,
Evoluat-am sub papuc,
Precum sub scut, mai abitir
Decât *nebunii* pe facebook.

Cu cât înaintam spre-amurg,
Cu-atât mă depărtam de pat,
Orbecăind prin vechiul burg.
O, Doamne, ce-am evoluat!

N-aveam averi, de bani ferit,
De ce, nu știu, cumva ciudat,
Eram și trist, și fericit.
O, Doamne, ce-am evoluat!

Scriam pe frunze, câte-un vers
Potrivnic normei, criticat
De critici mici, cu chipul șters,
O, Doamne, ce-am evoluat!

Că uite,- acum, se strâng puhoi
Hermeneuți vestiți în sat,
Când scriu și șterg, pe zeci de foi...
O, Doamne, ce-am evoluat!

Dar cât aș fi de mulțumit,
La „Gura”, premiu de-aș lua,
(Cu tot cu muza-mi, negreșit)
O, Doamne, ce-aș evolua...

EVOLUȚIE IN INTEGRUM
(din cugetările unui maimuțoi)

E evoluția un dar
Lăsat cadou,
De Dumnezeu și omul, clar,
E jos, din nou.

Cu fiecare alt mitan
De veac plăpând,
„Evoluează” an de an...
Dar până când?

Demult, ca mine și ca noi,
Sărind prin pom,
Cu măru-n dinți și cracii goi...
Acum e om.

Ajuns la mult doritul foc,
Din zeci de părți,
El se-ncălzește azi, pe loc,
Cu mii de cărți.

Învârte roata-n praf de drum,
Fără motiv,
C-ajunge mort, ca noi, oricum,
Definitiv.

Trimite nave către cer
Spre stele mii,
Dar, dintre ele, toate pier
Pe unde-or fi.

Își face blocuri pân` la nori
Și păsări rock,
Dar cum să poți gândi că zbori
Când stai la bloc?

Pe sub pământuri sapă des,
Cotlon – cavou,
Și ca gândacii, oameni ies
De la metrou.

Din ce în ce mai idioți,
Îngrozitor,
Ca să trăiască, pun roboți
În locul lor.

Să se-mplinească până-n dinți
De fandaxii,
N-au mamă, tată, nici părinți
Și nici copii.

...

Sătul să facă-ntr-una sluj,
În veac sărac,
`Napoși se urcă-un om din Cluj
În vechi copac.

Mă bucur mult, e-un suflet pur,
Am anturaj,
Mă uit la el, mă uit în jur
Și prind curaj...

CIOBAN ȘI POET. EVOLUȚIE?

Ca-n brânză, pătrunde poetul
În inima muzelor sale,
Trimite `nainte trompetul
Să cânte poeme-abisale.

E magic în vorbe, completul,
Cum nu-s nici în deal, nici în vale,
Ca-n brânză pătrunde poetul
În inima muzelor sale.

Din urmă, ciobanul, proclletul,
Ajunge rapid, pe-altă cale,
Tot unde, cu versuri și-ncetul,
Clamând evoluții totale,

Ca-n brânză, pătrunde poetul.

Mențiunea a II-a – Vasile Vajoga

RONDELUL SALTULUI EVOLUTIV

În fața unui „salt evolutiv”
Al vieții sociale de la noi,
Tot pulsul frământărilor e-n toi
Și chiar guvernul pare mai activ,

În sensul că, privit comparativ
Cu alte dăți, se mișcă mai vioi
În fața unui „salt evolutiv”
Al vieții sociale de la noi...

Mass media transmite știri puhoi
Și-aflăm din stilul presei agresiv,
Că ne luăm elan și-avem motiv
Să facem pași cu droaia înapoi,

În fața unui „salt evolutiv”!

RONDELUL EVOLUȚIEI AERIENE

Evolua prin aer într-un zbor
Măiestru, sub a cerului lumină,
Făcând perfect, cu tehnică deplină,
Un „looping”, un „tonou” uluitor,

Ba chiar și-un „imelmann”, ca să obțină
Admirativ uimirea tuturor,
Evolua prin aer într-un zbor
Măiestru, sub a cerului lumină.

Pe-atunci eram copil într-o grădină
Și-mi amintesc, în suflet c-un fior,
Că-n jurul florii roșii de bujor,
În cercuri învârtindu-se,-o albină

Evolua prin aer într-un zbor!...

RONDLUL PERPETUEI EVOLUȚII

Evoluăm într-una, oameni buni,
Și în știință, și-n tehnologie,
Încât azi, viața pare o magie
Ce nu era visată de străbuni.

Desigur, noi o spunem cu mândrie,
Că-n mersul vremii, fără ficțiuni,
Evoluăm într-una, oameni buni,
Și în știință, și-n tehnologie...

Dar stau destule fapte mărturie,
Din care, dac-ar fi să le aduni,
Se vede clar, și nu-s deloc minciuni,
Că, din păcate, până și-n... prostie

Evoluăm într-una, oameni buni!

Mențiunea a III-a – Petre Florin Vasilescu

O EVOLUȚIE ...RĂSPÂNDITĂ

Nimic nu este mai tulburător,
Mai persistent în inimă și-n minte,
Ca farmecul întâielor cuvinte
Rostite-n zorii unui nou amor!

Atingerea pe mână-i semn fierbinte,
Surâsul - blând acord prevenitor,
Privirea – roi de stele sclipitor,
Iar șoaptele sunt sfinte legăminte!

E basmul vechi ce pururi se-nnoiește,
Evoluând treptat în căsnicie
Și cu detalii noi se-mbogățește ...

Târziu, la senectute, cu mânie,
Înfometat - bărbatul se răstește:
-Iar dormi , babeto, la bucătărie?!

EVOLUȚIA ...REVOLUȚIEI

Experți năimiți nu conțesc să spună
Că n-a fost revoluție prin țară,
Ci doar o farsă cu figuri de ceară,
Ce-și tot împart puterea dimpreună!
Prin vreme, vor pricepe și-o să-i doară:
O revoluție - de-i rea sau bună -
Se-aseamănă leit cu o furtună,
Vântoasă din senin, în plină vară ...

Privind „aleșii”, mărunței pleșcari
Sau flecușteții ...vajnici demnitari,
Miniștri șterși, chitici conducători -

Evoci o trombă care-a strâns grămadă
Hârtii, chiștoace, resturi de pe stradă
Și brusc, le-nalță-n slavă, pân-la nori!

O EVOLUȚIE IPOTETICĂ

Noi nu vom părăsi nicicum Pământul,
Sunt șanse mici de chiul, de evadare,
Fatal, ne prăvălim cândva în soare
Și-acolo, gratis, vom avea mormântul ...

Curând, vor fi doar gâze ca mâncare,
Iar gazul – basta! Soarele și vântul,
Flancând atomul, vor spori avântul
Întregii omeniri spre bunăstare!

Scăpăm de-alcool, droguri sau războaie,
Din pandemii și alte multe fleacuri -
Ca pildă, vrun potop pe post de ploaie!

Iar astfel, dând dovezi de anduranță,
Va dăinui Pământul peste veacuri,
Slăvind **umorul** ...ultima speranță!